




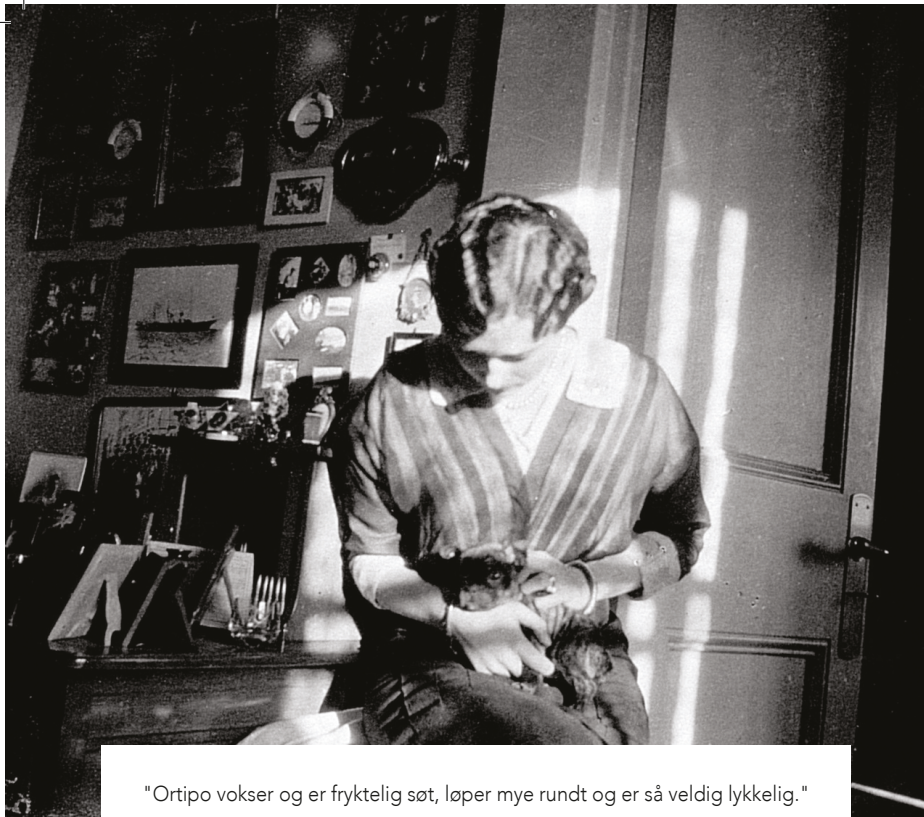
# Tatiana og Ortipo Sammen helt til siste slutt

Storfyrstinne Tatiana Nikolajevna av Russland (1897 - 1918) var den nest eldste datteren av tsar Nikolaj II og hans kone Aleksandra - av den siste tsarfamilien i Russland: Romanov-familien.

Romanov-familien eide tre hunder som ble med familien helt til siste slutt i eksil i Jekaterinburg: Prinsesse Anastasias King Charles Spaniel "Jimmy", Prins Alexei's Springer Spaniel "Joy", og den Franske Bulldogen "Ortipo" som ble Prinsesse Tatanas evige følgesvenn. . .



September 1915: Storfyrstinne Tatiana Nikolajevna av Russland (t.v) og Storfyrstinne Anastasia Nikolajevna av Russland (t.h) sammen med den franske bulldogen "Ortipo".



"Ortipo vokser og er fryktelig søt, løper mye rundt og er så veldig lykkelig."

De fleste som har små barn har sikkert sett eller husker animasjonsfilmen "Anastasia" fra Disney, som handler om den yngste datteren av den Russiske keiserlige familien Romanov fra tidlig 1900-tallet. Selv om tegnefilmen er preget av noe fiksjon og dramatisering, bidro den til at mange ble interesserte i den sanne historien til Romanov familien.

Noe som går igjen i historiene om livet til den kongelige familien er kjærligheten de hadde for kjæledyrene sine.

Av alle familiens hunder er der få som blir nevnt så ofte som "Ortipo", Prinsesse Tatiana's Franske Bulldog.

Tatiana var den nest eldste av Tsarens døtre, og var sytten år når Ortipo kom inn i livet hennes. Utdrag fra Tatianas dagbok forteller oss om hvor mye glede og latter Ortipo ga til hele familien. Det kan virke som ikke engang de kongelige er immune til Fralle-galskapen, somfortsetter i beste velgående den dag i dag.



12. oktober 1914

"Anya tok med seg hjem en liten Fransk Bulldog (Ortipo) fra Dmitri Malama. Den er en veldig søt liten sak - Jeg er så glad."

15. oktober 1914

"Vi spiste middag med far, mor og Sablin. Hunden satt sammen med meg. . . Hun er helt bedårende."

Det finnes nesten ingen brev der Ortipo ikke blir nevnt på en eller annen måte, og på måten Tatiana skriver skjønner man godt at Ortipo betydde mye for henne. Hun forteller om hvordan Ortipo snorket lavt når hun lå ved beina hennes, og kunne til og med beskrive når hun noen ganger hadde "uhell" innendørs.

Tatiana snakker om Ortipo's kløvnete oppførsel i flere brev hun sender til faren sin, og skriver "Hunden min Ortipo løp og lekte rundt i rommet under te-tiden vår. Den er så morsom og søt.", og "Vi sitter på mors værelse etter middagen. Olga og mor spiller spill mens Ortipo løper rundt i rommet som en gal hund."

På slottet var det strenge regler og rammer som skulle følges, men de kongelige kjæledyrene fikk uvanlig mye frihet til å gjøre som de ville, akkurat sånn som bullene som lever i dagens moderne samfunn får lov til. Ortipo og Olga's katt Vaska var familiens favoritter, og fikk løpe fritt rundt på palasset.

I en scene som de fleste Bulldog-eiere kan kjenne seg godt igjen i, får vi beskrevet hvordan Ortipo og Vaska jager hverandre over både stuemøbler og bord, mens de i lekens hete skubber overende dyre pyntegenstander og roter til papirer som ligger fremme på skrivebordene. I stedet for å få kjefte ble påfunnene deres tvert i mot satt pris på av familien som god, daglig underholdning.



«Tatiana var to år yngre enn henne (Olga), og høyere og mørkere. Hun var veldig slank, men kvikk og sterk. De blå-grå øynene hennes sto litt langt fra hverandre. Som person var hun rettfærdig, men reservert og til tider arrogant. Hun var mye stoltere enn alle søstrene sine. Hun var nøye, alvorlig og tok lederrollen naturlig. Hun var flink å spille piano og elsket å sy.»  
Alexandra Teglevas beskrivelse av Tatiana, 1919

"Nå ligger Ortipo på gulvet og tygger på fotballen sin."

"Olga spiller Colorito med mamma, og Ortipo løper rundt i rommet som en gal."

"På ettermiddagen gikk jeg tur med Anya, Ortipo ble med."



## Artikkel: Tatiana og Ortipo



Dmitri Malama, den skadede offiseren som var innlagt på sykehuset Tatiana jobbet i (og var en personlig favoritt blant pasientene hennes) var den som ga henne den lille franske bulldog valpen, som hun kalte Ortipo.

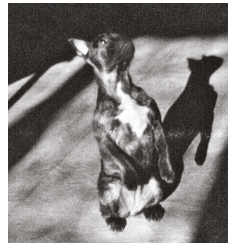
Navnet Ortipo var navnet til favoritt-hesten til Malama, så det var kanskje naturlig å bruke navnet som en takk til Dmitri.

30. september 1914 - Tsarskoe Selo.

"Kjæreste mor, tilgi meg for den lille hunden. For å være ærlig, når han (Dmitri Malama) spurte om jeg ville ha den om han ga den til meg, klarte jeg ikke si nei. Du husker nok, jeg ønsket meg alltid en, og først etter at vi kom hjem husket jeg plutselig på at det kan hende du ikke ville like at jeg tok han med. Men jeg var virkelig så glad over forslaget at jeg glemte alt annet. Vær så snill, kjæreste mor, tilgi meg. Fortell far om det. Jeg håper han ikke kommer til å ha noe i mot det..."

17. mars 1916

"Min kjære Malama kom på besøk i en liten time i går ettermiddag etter å ha vært på middags besøk med Anya. Vi hadde ikke sett han på et og et halv år. Han har virkelig blomstret og er blitt en mann nå, selv om han i mine øyne er han fortsatt den søte, unge mannen jeg pleiet. Det må jeg sannelig si, han hadde vært en perfekt svigersønn - hvorfor er ikke utenlandske prinser like snille! Vi måtte vise frem Ortipo til "Faren" sin", selvfølgelig.



"Det går bra med Ortipo, men hun har blitt veldig lat i det siste. Hun tilbringer hele dagene fremfor den varme peisen eller på sofaen.

Hun vil ikke ut på tur i det hele tatt."

"Noen veier er dekt av snø alt, og det er veldig kaldt. Jeg kommer til å ta Ortipo med meg. Jeg antar hun blir veldig glad for å se deg."



Romanov familien fotografert i 1913



Prinsesse Anastasia med hunden hennes "Jemmy", Tatiana med "Ortipo", og Prins Alexei med sin hund "Joy".

28. november 1915

"Ortipo ligger på sengen min og sover tungt. . . Hun er slik en søt nos, og hilser så mye til deg og Nagorny."

Ortipo var virkelig Tatianas nærmeste, evige følgesvenn og hun var sjelden sett uten henne i nærheten. Det kan virke som det er enkelte ting som aldri har endret seg med den Franske Bulldogen, for slik som de fleste buller insisterte Ortipo på å sove sammen med Tatiana i enden av sengen hennes hver eneste natt.

Noen ganger kunne Ortipo snorke så høyt at Tatianas søstre, som delte rom med de, nesten ikke fikk skjønnhetsønnen sin.

Anastasia, som vi kjenner til, klaget over snorkingen i dagboken sin og skriver "Når vi sover om natten våkner alle søstrene av snorkingen til Ortipo, den franske bulldogen til Tatiana. Vi har prøvd alt, men ingenting virker!"

Men selv da var det ingen som klarte å overtale Tatiana til at Ortipo skulle sove i slottets kennel i stedet.

"Telegrammet ditt om skandalen med Ortipo underholdt meg godt. Jeg kan bare se for meg hvordan det var. . . Det lille monstret!"



"Satt sammen med Malama til kvart på sebs. Resten satt sammen med de andre. Ellis var også der. Jeg tok Ortipo med."

Som de fleste bortskjemte kjæledyr var ikke vanlige skinnhalsbånd godt nok for hundene. De kongelige hundene var intet unntak. Både Vaska og Ortipo brukte spesiallagde halsbånd laget av Fabergé, den kongelige gullsmeden, med perler og diamanter sydd inn.

Tatiana fikk også laget flere figurer av Ortipo med krystaller, også produsert av Fabergé. Disse finner man den dag i dag flere steder i verden, og er som små minner av prinsessens kjærlighet for bullen sin. En av figurene er utstilt i Museuret i Cleveland, USA.



Ortipo med et av perlehalsbåndene på.



Fabergé Fransk Bulldog - til ære for Ortipo



Keiser Nicholas II og det man antar er prinsessene Tatiana og Anastasia med barberte hoder, under arrestering i Alexander park, og sammen med lille Ortipo.



Anastasia og Tatiana med hundene deres under Husarrest 1917. Ortipo ligger selvsagt i fanget til Tatiana. (til høyre)



Fra venstre til høyre: Søstrene Olga, Anastasia og Tatiana i fangenskap i Tsarskoe Selo, våren 1917. Dette er et av de siste bildene man kjenner til av jentene og hundene deres. Ortipo ligger i fanget til Tatiana.

Det luksuriøse livet til Romanovene tok slutt under Bolsjevikrevolusjonen i 1917, når familien ble tvunget i eksil av det nye kommunistiske regime. Selv i den vanskeligste tiden i livet sitt nektet Tatiana å skilles fra Ortipo.

Siste gang vi hører om Ortipo er av vitner som så familien på flukt, og beskriver hvordan Tatiana kjemper med å bære med seg Ortipo mens hun drar på kofferten sin i ankel-høy gjørme, med en hylende folkegruppe etter seg på Yekaterinaburg togstasjonen.

Bare to måneder etterpå, rundt midnatt 16. juni 1918, ble Tatiana og hele familien hennes henrettet.

Sent på 90-tallet ble det gjort funn av kongefamiliens etterlevninger i en gruvesjakt de hadde blitt gjemt i etter henrettelsene. Der, blant skjelettene, ble det funnet rester av det som beskrives som en 'liten terrier-type hund', som man antar kan være Ortipo.

Beinrestene etter Ortipo ble tatt med sammen med kongefamiliens, og gravlagt sammen med de i familie-krypten i Moskva. Helt til siste stund kunne ikke Ortipo og Tatiana separeres fra hverandre

"Hunden er forferdelig snill. . ."